

Фросинка.

Иди да му кажешъ, моля ты ся, чи ный
смы тука.

СЦЕНА СЕДМА.

МАРІЯ, ФРОСИНКА.

Марія.

Ахъ, како Фросинке, да знаешъ само
колко съмь смущена! Присъжтствието ми
тука много мя обезпокоява, ако трѣба да
ви кажа какво чувствувамъ.

Фросинка.

Чи защо пакъ и отъ кадѣ толкозъ без-
покойствие?

Марія.

Ойми! Чи трѣба ли и питане? Не мо-
жешъ ли си въобрази ты страхътъ и безпо-
койствието на оногози, когото теглятъ за
да накажатъ?

Фросинка.

А! Сътихся! Киръ Грабчо е за тебе
наказаніе; па ако сжда отъ лицето ти,
видися чи хубавыйтъ онзи младъ, за който
ми бѣше говорила, не излиза отъ умътъ ти.

Марія.

Това е истина, защо да го крыя отъ теб',
како Фросинке! Честытъ посѣщенія, кои-